

[Minister Frode Jakobsen.]

For ved Selvsyn at sætte mig ind i de interneredes Forhold har jeg aflagt Besøg paa en Række af Interneringsstederne, og jeg mener, at jeg har talt med ca. 1 000 Fanger. Det mest forbavsende var at konstatere, at de paa ingen Maade virkede forkuede, snarere frimodige, og at Humøret var saa godt. Jeg har ogsaa skaffet mig Lejlighed til at tale med dem alene, saa at de kunde udtale sig helt frit, og de Spørgsmaal, jeg især stillede dem, var Spørgsmaal om Forplejningen, om de frøs, om Pladsforholdene og om eventuelle Mishandlinger. Med Hensyn til Forplejningen var der i Almindelighed ingen, som mente, at der var Grund til Klage. Der var dog nogle, især Kvinder, der bemærkede, at Maden kunde være mere lækker. Jeg kan indskyde, at det er almindelig Folkekøkkenmad og den samme Mad, som Frihedskæmperne faar. Enkelte unge Mænd i Voksealderen erklærede, at de kunde spise mere, og derfor har jeg givet Besked om, at alle skal have alt, hvad de kan spise. Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de frøs, blev der svaret, at det i de første Dage, i Begyndelsen af Maj, var noget koldt, men at man nu ikke fandt Grund til Klage. Det eneste Punkt, hvor jeg selv fandt, der var Grund til virkelig Utilfredshed, var med Hensyn til Pladsforholdene, men der viste det sig overalt, hvor jeg nævnte det Problem, at de internerede ønskede at bo mange sammen. Naar der sad 4 Mand i Tomandsceller og jeg nævnte den Mulighed, at de kunde blive flyttet, raabte de altid: Nej, under ingen Omstændigheder, vi ønsker at blive saa mange sammen! De paastod, at der var et godt Kammeratskab. Med Hensyn til Mishandlingerne blev der smilende sagt nej med en enkelt Undtagelse, og det var en Mand, som ikke selv havde faaet Prygl, men som hævdede at have været Vidne til, at en anden havde faaet Prygl, og det Forhold undersøges. Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der var noget at klage over i Almindelighed, blev der svaret nej, man havde det ikke daarligt, men ventede naturligvis spændt paa en Afgørelse.

Forholdene for de internerede er altsaa ikke ideelle, og det kunde ikke falde mig ind at skildre dem rosenrødt. Vi har staaet over for uhyre Vanskeligheder. For det første er alle Interneringer forberedt under Jorden, under de største praktiske Vanskeligheder og under umiddelbar Livsfare for alle, der arbejdede med Sagen. For det andet staaer vi paa Grund af Forholdene over for en voldsom Mangel paa Plads,

Senge, Tæpper o. s. v. Jeg kan forsikre, at Frihedskæmperne heller ikke har tilfredsstillende Indkvarteringsforhold, men til Trods for de vanskelige Vilkaar ønsker vi værdige Forhold, selv for de internerede Nazister.

Vi har efter min Opfattelse Grund til at være taknemmelige for Udviklingen her i Landet. Vi kom af med Tyskerne let og smertefrit, og de Arrestationer, der overalt fulgte efter Befrielsen, er her i Landet foregaaet hurtigere og mere disciplineret end maaske noget andet Sted. Vi er langt fremme sammenlignet med Lande, der er blevet befriet trekvart Aar tidligere. Man glemmer let, at det er et uhyre stort og vanskeligt Problem, vi her staaer over for, og man er tilbøjelig til at glemme, at der endnu er Tale om Krig. Vi har ikke Fred endnu, vi befinder os i en Overgangstid, hvor alt endnu ikke har fundet ind i de normale Baner. Vi bestræber os for, at dette kan ske saa hurtigt og let som muligt, og det maa vi alle hjælpes til.

Der er rejst Kritik af Interneringsforholdene. Vi har været nødt til at handle hurtigt, fordi der var Krig i Landet. Hvad vilde Resultatet være blevet, om vi fra Modstandsbevægelsens Side havde overladt dette Spørgsmaal til sig selv? En Bølge af Lynchjustits og Mishandlinger vilde være gaaet over Landet og dermed en Forraelse af Folkets Retsbegreber. Det har vi undgaaet ved en hurtig Indsats. Hele Interneringen er en Indsats mod en saadan Forkvakling af vore Retsbegreber, og den er lykkedes. Der foreligger ikke her i Landet et eneste Tilfælde af Lynchjustits. Mon noget tilsvarende er Tilfældet i et eneste befriet Land i Europa?

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg vil tro, at min Kollega, Minister Frode Jakobsen, har besvaret det væsentlige af de Spørgsmaal, der blev stillet til mig ved første Behandling. Det gælder særlig de Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen og det ærede Medlem Hr. Lannung. Af det ærede Medlem Hr. Rytter blev der rejst endnu nogle andre Spørgsmaal, som jeg gerne vil sige nogle Ord om.

Der var først Spørgsmaalet om den Auditørordning, som var indført inden for Frihedskæmpernes Rækker. Jeg har her det Cirkulære, som den 7. Juni er udsendt af Minister Frode Jakobsen til de Instanser inden for Frihedskæmperne, som har Ledelsen. Det fremgaar af Cirkulæret, at Formaålet med at indføre Auditørordnin-